

TUDOM, KINEK HITTEM

2 Timótheus 1,12

KRISZTUS SZOFTVER I.

Ifjú korom óta előnybe részesítettem a tudott dolgokat a csupán hitt (elhitt) dolgokkal szemben. Mindig is vágytam a több tudásra és törekedtem arra, hogy a teológiai ismereteimhez természettudományosakat is illesszek.

A Szentírást is igyekeztem ÉSZ-re venni. Ennek a jele a fönti cím is.

Beállítódásomnak új lökést adott Balogh Béla műveivel való találkozásom, aki szinte a végletekig kifejlesztette magában a hit és a tudás szétválasztását, - természetesen a Tudás javára. Jelmondata: HIT HELYETT A BIZTOS TUDÁS. Főművének címe is erre utal: Végső Valóság, melynek alcíméül odakívánczik jelmondata, - amely törekvésének és a könyv tartalmának is jó összefoglalása.

Amikor - teológus kilétemet leleplezve - hitem után kérdeznek, azt válaszolom, hogy "én Pálnak döltem be". Ez többet jelent mint hit. Ez valaminek az elfogadása. Egészen pontosan tényeken alapuló ismeret megszerzése, vagyis tudás.

A "Pálforduló" néven elhíresült esemény nem egy belső út egy új hithez, hanem egy komoly intellektuális és fizikai küzdelem útja. Pálnak a Damaszkuszba vezető úton földönkívüli találkozása volt a feltámadott Krisztussal, aki több fontos információt hozott a tudomására. Erről Pál úgy beszél, hogy "elragadtatott a harmadik Égig" (2Kor 12,2). Pál minden bizonnyal leesett a lováról, mert megvakult. A Teremtő elküldte (inkább zavarta) hozzá Ananiást, a gyógyítót, hogy visszanyerje szeme világát. Ezután Pál kifejezve gondolkodásbeli megváltozását, megkeresztelkedett és beállt Krisztus követőinek sorába. Élete éppúgy volt új tudás mint tett. Ő írta meg a tulajdonképpeni "krisztológiát" (a Krisztus-tudományt). Ezt a teológia a mai napig csupán csak ragozza, - ráadásul nem is az Ő szellemében. S ha tettei nem sarkallják arra, hogy Krisztus Evangéliumát hirdesse a pogányok között, akkora ma nem beszélhetnénk kereszténységről. Miért, mert a Jézus-ügy megmaradt volna egy zsidóságon belüli szektának, amelynek belterjesen véget vetett volna a zsidó egyházvezetés. Pál apostol nélkül tehát nem beszélhetnénk kereszténységről sem elméleti, sem gyakorlati értelemben. (Visszafelé nem lehet jósolni, csak okot nyomozni. Az eredmény pedig egyértelmű.)

PÁL TUDÁSA TUDÁSOMMÁ VÁLT

Már ifjú koromban bűvöletbe ejtett Pál felvilágosítása Istenről: az 1Korintus 1-ben azt állítja, hogy "Isten bolondsága bölcsőbb a bölcsék bölcsességétől" (25.v.). Neki az árvákra, az özvegyekre, a gyengékre, a betegekre van gondja. Ezt én mindjárt lefordítottam magamnak: Isten kontraszelekciót csinál a természetes (nekünk jól beadagolt) szelekcióval szemben. Ez roppantul megtetszett, mert ez egy új tudás, nem csupán az agyoncsépelet és kötelező isteni irgalmasság színében tetszelgő megállapítás. Pál nem hátrál meg a Kereszt botránya okán sem. Ami a zsidóknak botrány, a görögöknek bolondság, az nekünk Isten ereje. Megfordítja az értékrendet, és ezzel egy új filozófiát is kreál, amelynek közepén új "számítást" rejtezik:

"Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által jut célhoz (2Kor 12,9). A matek ebben az, hogy amennyiben mi az "erőnk" Isten erejéhez adjuk, annyit tesz, mintha negatív számokat adnánk pozitív előjelűekhez. AZ EREDMÉNY KEVESEBB LESZ'.

PÁL APOSTOL LEGNAGYOBB FELISMERÉSE A KRISZTUS SZOFTVER

KRISZTUS SZOFTVER - AVAGY A BIBLIA IDŐTÁLLÓ VILÁGKÉPE

Valahányszor a Biblia világképe után keresek, egyházi és világi lexikonokban egyaránt a Menny-Föld-Alvilág (Pokol) blőd, már a saját korában is elavult felosztást látom. Ennek a koraközépkori képzelgésnek ráadásul nincs is bibliai alapja. De ennek taglalása most nem feladatunk. Ez az "ártatlan" marhaság az embert önkéntelenül is összekacsintásra veszi rá az ateistákkal. Ennyit a hagyományos bibliai világnézet kiértékeléséről.

Lássuk, mi akadályozta meg a Krisztus Szoftver felismerését.

Jézus és Krisztus között az Egyház nem tesz különbséget. Sőt éppen erősíti a kettő azonosságát. Ebből rengeteg probléma és végsősoron egy megoldatlan krízis származik., amely a hívőket egy lehetetlen problémába taszítja: a Földre inkarnálódott Jézust kell Világmegváltóvá tuningolnia, abból a célból, hogy a személyének megfelelő nagyságrend megszülessék. Az Egyház szolgálatának és teológiájának nagy része ezt a célt hordozza. Alapjáraton nagy erővel vonul fel a két személy azonosságának és metamorfózisának bizonyítására, miközben a hívő azt érzi, hogy meg kell tudatát erőszakolni, hogy az Egyház elvárásainak megfeleljen.

De ezt a kérdést tulajdonképpen csak akkor feleljük meg, ha rávilágítunk arra, hogy a háttérben az Egyház manipulatív önkeresése zajlik, melynek egyik oszlopa az uralkodás és a hívek kiskorúságban tartása.

Ezen túl helyet vindikál magának a tudományok között, - és ezt is elvéti. Miközben átveszi a történelemtudomány, az irodalomkritika (szövegkritika), stb. módszereit, nem lesz "tudományos", viszont nagyot teljesít a Bibliához kapcsolódó hit megromlásában, amikor szkeptikus teológusokat bocsát ki intézménye falai közül.

Mindeközben semmi sem lett tisztább a Bibliában. Már a Teremtéstörténetnél elakad a tű (IMózes 1. Genézis). Sokáig kozmológiaként magyarázták. Mindazonáltal nyilvánvalóan soha nem volt összeegyeztethető semmilyen kozmológiával. Noha tagadhatatlan, hogy bizonyos elemei - éppen a teremtés műveletével kapcsolatban elismertek lettek a legmodernebb tudományban.

De jöttek az OK-osok és megszületett a következő lépcsőfok: az arra való ráismerés, hogy a teremtéstörténet tulajdonképpen vallástörténeti tartományban értékelendő. A német Rudolf Bultmann nevéhez fűződik az "Entmitologisierung" vagyis a mitoszalanítás művelete, mely már sokkal közelebb hozza a teremtéstörténet (Genézis) lényegi mondanivalóját. S ez mindmáig a zsidók elévülhetetlen érdeme, akik a pogány és természetimádó világban szétrombolták a mítoszokat, vagyis rányitották az emberek szeméit arra, hogy ebben a Világban minden létező teremtmény, és hogy a természet nem "imádandó Isten" - egyik részében vagy jelenségében sem.

De hogy igazán megértsük a teremtéstörténet lényegét, itt sem szabad megállnunk. Kell tudni olvasni a sorok között is, mert itt van a lényeg: ha egyszer a világ teremtés, és egyik sarkában sem Isten, akkor ez a Világ kutatható, vizsgálható. EZ A TÉNY, amelyet a Szent Irat magában rejt, nyitott utat a tudománynak és a technikának. Bizonyíték: ahová ez a vallási dokumentum került vallási és kulturális iránymutatásként, ott lett tudomány és technika. Még akkor is, ha időnként éppen az Egyház próbálta a haladás útját állni.

Eddig lehet(ne) egyházi talajon elmenni. De ez utóbbival ez Egyház olyannyira nincs tisztában, hogy amikor rávilágíthatott volna az emberi kultúrában játszott szerepére, nem kérte ki magának jelentős szerepe odaítélését. Történt pedig ez az Európai Unió Praeambuluma megfogalmazásakor, amikor is a műveletlen ateista fél elmellőzte a kereszténység szerepét belefoglalni. Az ímént mondottak értelmében "zsidó-kereszténységet" meg kellett volna említeni és a praambulumba bevenni.

Mindez azonban porrá és hamuvá válik korunk nagy szekuláris spirituális mozgalmát szemlélve. Már csak a Gödörrel folytatom, amellyel az intézményesült Egyház és Darabjai (akik verekedésükkel kivívták a nagybetűt) megásták Sírjukat. Csak idő kérdése, hogy a Hulla mikor kerül bele. Ezt a tényt nevezhetjük "egzisztenciális valóságnak".

De mi a "Végső Valóságot" (Id.Balogh Béla) szeretnénk bemutatni.

Tudom, hogy egyszer ez a könyv is Testamentum lesz és kiküszöböli a Bibliába és az egyéb nagy világvallásokba foglalt egyéb nagy blódségeket.

De menjünk most egy kicsit messzebbre a spirituális irodalomban. Megemlítem Eckhart Tolle-t és Niels Donald Walsch-ot. Ők az úgynevezett megvilágosodottak, akik előtt titkok nyíltak meg, - nem tudományos módon. Az intuíció nem kutatás közben érte őket, hanem életük legnyomorultabb korszakában. A "tudás" esetükben élet - halál kérdése volt. A szó szoros értelmében egzisztencialisták, - filozófia nélkül. Más szóval próféták!

Eckhart Tolle a megterhelt és meghasonlott emberi gondolkodás (észjárás) leleplezője és gyógyítója. Mindenkinek besegít, tekintet nélkül a hovatartozására. Ismeretei mind az általános, mind a pasztorálpaszichológia számára jó előszobának bizonyulnak.

Niels Donald Walsch-ot a Teremtő Prófétájának tartom, miután számomra (nem vagyok egyedül!) elfogadható megokolását adja e Világ létezésének. **A Teremtő azért teremtette ezt a Világot, hogy benne megtapasztalja Önmagát.** Jól ismert attribútumai mellé (örökkévaló, mindenható, szerető, kegyelmes) már csak EZ hiányzott neki, az önmegtapasztalás.

Exkurzus

Kénytelenek vagyunk egy kicsit visszahátrálni a Bibliához. A spirituális "teremtés-definíció" azonnal egy nagy hiányérzetet kelt bennünket a Szentírás illetően. A Biblia nem ad magyarázatot (okot) a Világ teremtésére, csak a tényt közli. De rögtön egy másik sebből is vérzik a bibliai tudósítás: "Kezdetben teremtették AZ ISTENEK a Mennyet és a Földet", - hangzik az első mondat. Ha mindenki megszakad is, akkor is: többes szám az ELOHÍM. Az egyes száma ÉL. Fordítása "Istenek" illetve "Isten". NEM TEREMTŐ. Mert abból csak EGY lehet!

Az "Isteneknek" a kavalkádja, amely már a Biblia 2. oldalán elkezdődik a JAHWEH ELOHÍM-mal, elég sikeresen el lett tussolva ("szinonimizálva") a teológus hallgatók előtt. Nem nyitogattuk a gyanus oldalakat, mint például a 82. Zsoltárt, amelyet pedig még Jézus is idézett. Lássuk:

"Isten áll az Istenek gyülekezetében..."....((kiosztja a körmösöket)), majd közli a szigorú tényállást:

"Istenek vagytok, de meg fogtok halni, mint az emberek fiai".

Hová tegyük ezt a "bibliai vonatkozást?" Nincs helye az Igazságnak se papíron, se fejben. Csönd a megoldás. Vagy a mellébeszélés.

A fenti kritikából két dolog következik:

1) A Bibliának hiányzik az ELEJE, mert nem szerepel benne a Teremtő, csupán "Istenek", akik teremtmények.

2) a Teremtő száját nem lehet a Bibliával betömni. Van még mindig kinyilatkoztatás, - és nem átkozottak, akik azt kapják.

(Az "átkozott legyen aki ehhez hozzátesz vagy elvesz" (Jel 22,18-19) kitétel jó lesz majd szemfedőnek....) Egyébként logikailag a Kinyilatkoztatás ellentételezi a Ki-Nem-Nyilatkoztatást (Eckhart Tollenál a Teremtő a Megnyilvánulatlan). Ebből akkor oszt a Teremtő, amikor akar. Így a Kinyilatkoztatásnak ember nem szabhat határt. - de még maga a Teremtő sem, mert ez ellentmondana a szabadakarátának.

A SPIRITUÁLIS TEREMTŐ

Mivel a Biblia Istenekkel dolgozik és nem "veti be" a Teremtőt magát, tulajdonképpen átadja a labdát a Spirituálisoknak, ahol a képlet egyértelmű és érthető, sőt több: megható, felemelő. Nem sokat kell gondolkodnunk rajta, hogy ha a Világ a Teremtő emanációja, akkor benne mi is "Ő vagyunk".

Ennek a gondolatnak a nagyszerűségét nem elég hangsúlyoznunk. (Megjegyzendő, nem mostanság került bele az emberi gondolkodásba. Voltak olyan keleti teológusok, akik beszéltek már évszázadokkal korábban így a teremtésről, mint "Isten emanációjáról" (önmaga kiárasztásáról).

Mivel rendkívül fontos tényállásról van szó, s mivel kideríthető, hogy a szó az Egységes Emberiség ősi tudatában már jelen volt, itt közöljük a szó etimológiai vonatkozásait és nem tesszük jegyzetbe:

A [hindu panenteizmusban](#) minden Isten emanációja, mindent Isten bocsát ki magából. A legtöbb hindu ortodox iskola elfogadja a [szánkhjának](#) azt a tanítását, hogy az anyag az őanyagból ([prakriti](#)) származik, habár az egyik Isten emanációjának, a másik az Istennel együtt párhuzamosan létező világr princípiumnak (ősoknak) tekinti azt. Az [Upanisadoknak](#) a Minden-Egy-tana szerint létezett az örök őszubsztancia, amelyből emanáció vagy evolúció útján minden szellemi és anyagi keletkezett.^[6]

A [keresztény teológiában](#) az emanáció [a teremtés szinonimájaként](#) használható, az ősök maga [Isten](#). Ez az elgondolás azonban azt sugallhatja, hogy a világ szükségszerű és a szellemi, illetve anyagi szubsztanciák mind Istenből áradnak ki. Az Egyház ezért elítélte az emanációt. A hindu rendszer panenteizmusát a kereszténység (és az iszlám) Isten lealacsonyításának tekinti, mivel Isten oly magasan áll az általa teremtett világ felett, hogy az utóbbit nem szabad az ő szubsztanciája átalakulásának vagy belőle származó emanációnak felfogni. (ld. jegyzetek: 1. <https://hu.wikipedia.org/wiki/Emanáció#Teol%C3%B3gia>)

Visszapillantva az új spirituális tanításra: nem a tény új, hanem a "tálalás". A Teremtő önmaga megtapasztalásának óhaja felülírja az okoskodásokat és a találgatásokat. Olyan mint egy "leánykérés": Veled együtt vagyok az, aki vagyok. A kölcsönös önzonosság felajánlása. Ez a fajta spiritualitás a Bibliában is föllelhető a prófétai vonalon. Ézsaiás (Jesaja) 62, 5 így fest: *"És ahogy a völgyény ujjong menyasszonya fölött, úgy fog feletted örülni a te Istened"*.

Exkurzus

Vissza a Biblia kritikához.

Föntiekkel szemben Genezis 2-3-ban az Istenek, Jahweh és az Elohimok, megkreálják az Édent Ádámmal és Évával. Kezdetből fogva semmi sincs rendben. Ennek tanúbizonysága, a tilalommal meghúzott határok (hiszen akkor nem volna mit átlépni!)

Az úgynevezett bűnesetet a teológia egyértelműen negatívnak ítéli (a dogmatika egyik fundamentuma. Hiszen ha nincs bűnbeesés, akkor nincs megváltás sem!) Pedig a reflexív öntudat megjelenése nem jelenthet egyértelműen negatívumot. Nem tévedhetünk, ha arra az álláspontra helyezkedünk, hogy ezzel a momentummal éri el a csúcspontot a teremtés műve. Megjelenik praktikusán a szabad választás műve és a reflexív (önmagára visszaható) gondolkodás képessége. (Egy német teológus - nevére nem emlékszem már - nagyon szellemesen intézi el a dolgot a Bukás (Sünderfall) tekintetében." So ist von Wissen-Frage eine Gewissen-Frage geworden". (Így lett a tudás kérdése a lelkiismeret problémájává.)

Kibeszélhetetlen nagy ellentét van a teológusok Istenei és a spirituálisok Teremtője között. Ugyanakkor azt mondhatjuk, hogy a "Teremtő helyzetbe hozásával" hatalmas teológiai problémák eliminálódnak.

Kezdjük mindjárt a legnagyobbal. A teológiai örök megválaszolatlan kérdésével: Honnan a gonosz? (Unde malum?)

A Teremtővel "dolgozva" ez már nem kérdés. Belőle jön ki (származik) minden, - tehát a gonosz is. Természetesen nem mint konkurens, hanem egyike a teremtményeknek, akárcsak az "Istenek".

EZ AZTÁN A KOZMIKUS REND! Nincsenek hierarchikus problémák, nincs mitől félni, mert minden egy kézbe fut össze, a Teremtőjébe.

....DE A TEREMTÉSIT !

Hát itt kell hálát adnunk a Teremtőnek Pál apostolért, aki egyedülálló szócsöve lett és híradásával örökre beírta a nevét a "Megoldások Könyvébe", ami nem más, mint a Végső Tudás Könyve..

Még ha a Biblia nem is "szentírás", de tartalmazza A VILÁGON EGYEDÜLÁLLÓ MÓDON a TEREMTÉS HOGYANJÁT.

S ezzel elérkeztünk főtémánkhoz, a "Krisztus Szoftverhez".

Be kell valljam, hogy engem ehhez a nagy "praeludium", a Niceiai-Konstantinápolyi Hitvallás vezetett, ahol Krisztus tulajdonságainak összefoglalását valljuk meg ima formájában:

...."*Hiszek Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától születet az idők kezdete előtt. Isten az Istentől, Világosság a Világosságtól, Valóságos Isten a Valóságos Istentől. Született, NEM TEREMTMÉNY, és az ATYÁVAL EGYLÉNYEGŰ, ÉS MINDEN ÁLTALA LETT*".

Ez a hitvallás a Bibliai tanításon alapul, amelynek legalaposabb kidolgozója Pál apostol. Idézzük őt a bennünket leginkább megrázó tudósításával, az **Efézusiakhoz írt levélből (1, 3-4 töredék)**

...*"Titeketi is kiválasztott Őbenne (a Krisztusban), a világ megalapítása előtt"*.

Kolosse 1,15-19-ben ugyanezt mondja el részletesebben?

"....*Aki képe a láthatatlan Istennek, és minden teremtmény előtt született. Mert benne teremtett minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok,minden általa és őrá nézve teremtett. Ő előbb volt mindennél, és minden őbenne áll fenn. Ő a fejje a testnek, az egyháznak, ő a kezdet, elsőszülött a halottak közül, hogy mindenekben övé legyen az elsőség. Mert így tetszett az Atyának, hogy benne lakozzék az egész teljesség*".

De bőven találunk még részeket a Bibliában, amelyek Krisztusnak erre a "praeegzisztenciájára" (mindeneket megelőző létezésére) utalnak. A teljesség igénye nélkül felsorolunk néhányat:

János evangéliuma 1, 1-3

"Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő kezdetben Istennél volt. Minden általa lett, ls nélküle semmi sem lett, ami létrejött".

1 Péter 1,20

"Aki eleve el volt ugyan rendelve a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén érettetek".

Jn 8,58-ban maga Jézus állítja:

Bizony mondom nektek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok".

De erre az "előbb való létre" már az Ószövetségben is találunk példát **Mikeás** prófétánál: **5,2**

*"De te, Efratának Betleheme, bár kicsiny vagy Júda nemzetségei között, belőleg származik az, aki uralkodni fog Izraelen. **Akinek származása a kezdetekig nyúlik vissza, az ősidők napjáig".***

.....

Ki nem veszi ÉSZ-re, hogy ez egy Terv, egy program, amelyet a mai ide illő (számítógépes) nyelven SZOFTVERNEK NEVEZÜNK? És ebben a Szoftverben nemcsak a kezdet, de a vég is benne foglaltatik (be van kódolva).

1kor 15,24-28

"Aztán a vég, amikor átadja az országot az Istennek és Atyának - amikor eltöröl minden birodalmat és minden hatalmat és erőt. Mert addig kell neki uralkodnia, mígnem ellenségeit mind lábai alá veti. Mind utolsó ellenség töröltetik el a halál. Mert mindent az ő lábai alá vetett. Mikor pedig azt mondja, hogy minden alája van vetve, nyilvánvaló, hogy azon kívül, aki naki mindent alávetett. Mikor pedig minden alája vettetett, akkor maga a Fiú is alávetetik annak, aki neki mindent alávetett, hogy az Isten legyen minden mindenben".

Ezt a "véget", ezt az "alávetetést" sem nehéz lefordítani a mai tudományos nyelvre: INTEGRÁLÁS. A Teremtő minden arra valót integrál Krisztus Misztikus Testébe. (ld. a 110. Zsoltárt!). Majd utána Rajta a sor! Az Ő alávetetése (integrálódása) következik. Bekebeleződik az Atyába. - Most kifelé kérdezek: Ki hallott erről prédikálni?? Hogy-hogy nem hallunk erről, hogy Krisztusnak van még egy nagyon nehéznek és komplikáltnak tűnő cselekménye, amellyel - úgymond - befejezi ezt a világtörténelmi ciklust?

KRISZTUS SZOFTVER II.

Gondviselős vagyok

Az ember már-már elszáll emez új tudástól, mikoris lesújt a Demoklész kardja. Ez pedig a HELYETTES ÁLDOZAT TEÓRIA . Mert bizony EZ van a páli tanítás közepében. A bűn és megváltás hálójában ott van a középén Jézus Krisztus bünt megoldó áldozatos halála és feltámadása.

NO DE

mi már valamit megtudtunk az áldozatokkal dolgozó természetvallásokról a Genezisben. Mitológiátlanítani kellett őket. Ezt a zsidó vallás tette meg. Most jön a nagy kérdés: akkor hogyan maradhatott benne a zsidó képzett rabbi, Pál tanításában az áldozat? Ezért elsősorban nem ő a felelős, hanem a nagy előd, Mózes.

Exkurzus

Sigmund Freud "Mózes" című tanulmányában rendesen kihúzza a talajt az egyház tanítása alól, amikor két fontos dologra hívja fel a figyelmet:

Mózesről tudjuk, hogy Egyiptomban nevelkedett, abban az időben amikor az "egyistenhit", a Ré vallás már gyökeret eresztett. Nem lehet véletlen, hogy őt már belülről felkészülten érthette az Egy-Isten-Hit felfogása - elfogadása a Csipkebokornál. Az egyiptomi birodalomban rövid időre ugyan, de az Egy-Isten-Kultusz volt az uralkodó vallás. Nincs kétség afelől, hogy ez megérinthette Mózeset, és jól megalapozhatta JHWH hitét. Ilyen szempontból az egyiptomi udvarban eltöltött évek predestinálnak tekinthetők.

Mózes hitének másik összetevőjét menekülése után szedte össze, amikor is gyilkossága után Midián pusztájába menekült, ahol Jetro (Rehuél) pap szolgálatába szegődött. A kapcsolat szoros volt, lányát Cippórárt vette feleségül. Itt is tanult valamit: a pogány vallás csínját-binját, amelynek szerves része volt a rituális áldozat.

Életének további részében mindkét mozzanat jelentős szerepet játszott: kitartott az egyistenhit és az áldozati rítus mellett. Mindkettőt bevetette az "exodusban":

- JHWH szavára és indítására hozta ki Izrael népét Egyiptomból.

- Méghozzá a pogány áldozati rítus alkalmazásával: meg kellett minden házban ölni egy bárányt, és a vérével befesteni az ajtót szemöldökfáit. Mi ez, ha nem pogány varázslási szertartás? Hja, mert ezt Jézus Krisztus keresztre feszítése felől visszanezzük és aszerint értelmezzük?? Mert Krisztus mindent megold? Verifikálja a pogány szertartásokat is áldozatával? Meglehetősen érdek-es egyházi felfogás. Minden magyaráz mindent (be és ki). A mai napig erre fázik rá még a kereszténység is. A mellébeszélésekre és a teológiának nevezett melléfogásokra.

Ez az örültség, - miszerint áldozati állatok vére bűnt képes eltörölni, csak egy "orionista JHWH" -től származhat. (Az Egység Törvényében RÉ -től tudjuk ezt az információt. Továbbá azt is, hogy Jézus ÉL -Isten birodalmából, a Szaturnuszról jött, amelynek 6. denzitásában van jelenleg.)

**KÖVETKEZÉSKÉPPEN NEM JÉZUS A KRISZTUS, MELY UTÓBBI A
TEREMTŐ JOBBJÁN VAN.**

Namármost mit kezdünk ezzel a gyatra helyzettel, ami az Egyháznak igen nagy tragédiája! Kivettük az Evangélium közepét, még akkor is, ha maguk az Evangéliumok ott maradtak! Ebből látszik, hogy Páltól függ a teljes Újszövetség. Az egész Jézus Krisztus Űgy ki volt szolgáltatva neki, először úgy mint öldöklőnek, majd mint megtérő bűnösnek, aki Látó is lett Krisztus beavatottjaként.

A fentiekből az a furcsaság következik, hogy megfordult a helyzet: még a pogányoknál illetve a zsidóknál régen megszűntek az "áldozati szertartások", addig a kereszténységben az istentisztelet (Szentmise) közepében mind a mai napig az áldozati szertartás van.

Ez a "teológiai marketing" egyáltalán nincs rendben. Az áldozat az odaadó szeretet szimbólumává vált. Jn 3,16. *"Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz benne el ne vesszen, hanem örök életet nyerjen"*. Ez nemcsak azért rossz marketing, mert nem igaz hanem azért is, mert hitetlenséget támaszt egy olyan tehetetlen Istennel szemben, aki nem tudja Fiát megvédeni a gonosz emberekkel szemben sőt lemond róla - átmenetileg, - hogy a kiszolgáltató szeretetével állítsa maga mellé az embereket (alaramírozzon). Ilyen "szeretet" inkább érthetetlen és ijesztő, semmint vonzó és elkötelező. Jézus inkarnációjának elsőrendű oka nem Isten szeretete (bár az is benne van), hanem a szabad akarat menedzsmentje. Van, akinek fontosabb a mi szabad akaratunk, az pedig maga a Teremtő.

Jézus inkarnációjának célja az ember(iség) szabadakarat-menedzsmentje. Az ok pedig magától értetődő: ami a szabad akarat gyakorlásából félrement, azt a szabadakarat útján érdemes visszacsinálni, - különben "nem ér a Teremtő neve". Nincs hatalma a Teremtés felett. Megfordítva, - mert hiszen mi Ő vagyunk - szabadakaratunk elvétele nem lenne kevesebb, mint a Teremtés csődje. Így a példaadás útján való magaválasztotta követés a CÉL ÉS AZ EREDMÉNY.

Az egész Jézus Eseménynek ez a lényege: magad csinálod tenmagadat. De nem vagy egyedül (tanácstalanul). Előtted megy a Példa. Kövesd szabad akaratoddal....és meglátod. Ne kövesd szabad akaratoddal....és meglátod. Jézus a Te "fordulatod", - nem csak Pálé. Jézus a "fordulópont" a jó irány felé, ahol szeretet, önzetlenség, elfogadás, szolgálat, megállás és csönd van.

ANOMÁLIA A TUDOMÁNYBAN

Szinte hihetetlen, de igaz, hogy a Tudományba is beette magát a babona. Ezt Paul Davis leplezi le Templeton díjazott könyvében (Isten Gondolatai), ahol is rámutat arra a "vallásos jelenségre", miszerint a Tudósok a természet nagy törvényeit isteni attribútumokkal látják el. (Örökérvényű, mindenható, mindentudó, stb) Mi ez, ha nem babona, "tudományosan" illetéktelen területen vadászatva, ahol csak a filozófiának és a teológiának van illetékessége? Az, hogy ez utóbbiak tehetetlenségi nyomatóka irritáló, még nem jelenti azt, hogy a világnézet területére saját eszközeikkel behatolva próbáljanak rendet teremteni.

Valójában az a helyzet a nagybetűs Tudományban, hogy a nagy Géniuszok elkápráztató kísérletei mellett a tudomány világképe "el-kvantum-kozmologizálódott". Vagyis az Ég-Világon kívül semmit sem tud Világképként felállítani és bizonyítani. A Tudomány elvesztette tárgyát, a Natúrát !! A Géniuszok egy időre megmentik a becsületét, de aztán....? Jönnek a megválaszol(hat)atlan kérdések. Vagy a babonával terhelt "felismerések". A valódiakat "felfedezéseknek" hívják, - és Nobel díjjal jutalmazzák.

AHOL A KUTYA EL VAN ÁSVA, OTT KELL KIÁSNANI

Ha a Tudomány éppúgy babonával terhelt mint a Vallások, akkor csak azok a Zsenik tudnak segíteni, akik tovább látnak az egzisztenciálisan adott határaikon, - vagy éppen az Igazságért feladják egzisztenciájukat.

Nyomravezetőnk egy ilyen Zseni, Francis Collins, orvos-genetikus, aki az emberi genom feltárását végző tudóscsoport vezetője volt. Ő látja meg minden baj és ezzel együtt minden

remény forrását az Emberben. Tétéle (felismerése): az Ember morális lény. NEM BŰNÖS, ahogy az Egyház "nekikezd".

Nem nehéz rájönni, hogy ez telitalálat, ha a Spirituálisok Teremtőjére asszociálunk: Önmagát megtapasztalando hozta létre a Világot. Az önmegtapasztaláshoz morális beállítódású, szabad akarattal bíró emberiségre (kozmikus dimenzióban "entitásokra") van szüksége. Ily módon a tudásnak a tapasztalással szemben hátránya van. De csak abszolút értelemben véve. Gyakorlatilag a babonákba és mítoszokba rejtőzött ember szabadításra vár, hogy önmagát rendeltetésének megfelelően legyen képes megélni.

Ahhoz, hogy "Teremtőjére találjon magában", éppen arra a TUDÁSRA van szüksége, amely őt megszabadítja a hamis tudástól és a nyomába eredő félelmektől.

A SPIRITUÁLIS TUDÁS SZABADSÁGA

Hogy ezt a három szót össze lehet kötni, azt nem sokan gondolják komolyan. De van előzmény. Egy mára névtelenségbe tűnt jezsuita paleontológus, Pierre Teilhard de Chardin, aki a mai napig "lebeg" ég és föld között: sem az Egyháznak, sem a Tudománynak nem passzolnak a mondatai. Itt fog lehorgonyozni, a spiritualitásnál, miután az Egyház "kitagadta", - a Tudomány viszont nem tudott vele mit kezdeni (azon kívül, hogy doktori címet is kész lett volna neki adni, ha az egyházi vezetés nem vétózza azt meg.)

Átadjuk a szót neki, aki még hitt a kereszténységben, - de már sokkal jobban egy spirituálisan kibontakozó új Világban, amelynek közepében az Egyetemes Krisztus van. S mindezt száz évvel ezelőtt. (Idézetek a "Néhány gondolat a Világ Pál-fordulásáról" c. írásából (3)

*"Jelenleg (s nagyjából a Reneszánsz óta) új emberi hajítás jelentkezik, amely az Egyházban, de nem az Egyház zászlaja alatt tűnik fel.....a Kereszténység margóján bontakozik ki, a Kereszténységnél erősebb emberi erőkézzel...első pillanatra úgy tűnik, hogy ez az új vallás nem alkot összhangot a kereszténységgel....**Meg vagyok győződve, hogy a Tudomány és Gondolkodás új eredményeinek elfogulatlan értelmezése nem materialista, hanem spiritualista Evolúcionizmushoz vezet.....Krisztusnak nemcsak szoros értelemben vett emberi és isteni tulajdonságai vannak, (eddig főleg ezeket vizsgálták a teológusok), hanem a Megtestesülés folyamata következtében egyetemes vagy kozmikus jellemvonásai is, s éppen ezek teszik Őt ama személyes Központtá, amit megsejt és elvár az Evolúció Fizikája és Metafizikája".***

A SPIRITUÁLISOK MEGMENTŐJE

A Vátesz után elemezzük egy kicsit korunk spirituális mozgalmának jellegzetes tüneteit. A korábban már említett két nagy Felfedező és Próféta (Eckhart Tolle és Neals Donald Walsh) mellett spirituális önjelöltek százai vannak a palettán. Mindenki kitalál, "felfedez" valami "Újat". Lelkesít és szemeket, Szíveket nyitogat. Vannak közöttük egészen nagystílusú szereplők, akik sokat letesznek a Közös Asztalra. Ilyen például David Wilcock, aki nem tud betelni önmagával. Magát Edgar Caicy reinkarnációjának tartja. És könyvét nem átallja "Az Univerzum Bibliájának" kikiáltani. Kétségtelen, hogy rengeteg tudományos eltitkolt ismeretet

kürtől ki, - akár életét is veszélyeztetve, de például a "szinkronicitás" középpontba helyezését nem tartom "perdöntőnek". Kápráztatni akar, de nem mindenkit sikerül(het).

Folytathatnám a sort, de nem erre megy ki ez a röpdolgozat.

Most engedjük be a címet a tudatba. A Spirituálisok megmentésre szorulnak. Miért? - Mert a hevenyészett és ötletgazdag "irodalomból" hiányoznak az Emberiség Régi Értékei. Olyan nincs, hogy mindent ki kell dobni az ÚJ érdekében. Vannak állandó értékkel bíró Újdonságok, amiktől nem tanácsos "megszabadulni," mert velük együtt Életeket és Érdemeket tagadunk meg, - hálátlanul.

Ezt fedezte fel és képviseli - Tanítóival - **Balogh Béla**. "Végső Valóság" című könyvében. Begyűjti munkájában úgy a Tudomány, mint a Vallások időtálló értékeit. A keresztények Krisztusa is ott van, méghozzá Középen, az emberi Szívben. Róla a többieknek sikerült megfélekezni, de Vele hegyeket mozgat és Szentélyt épít "kegyelemből"! Az abszolút Igazság visszaköszön és megtérül. Csak ezt érdemes képviselni, mert csak ez ható és örökérvényű.

Innsbruck,2020, február 10.

M.Kis Katalin